

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415207250
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Janigloš
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4415207250.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mareka Janigloša a členiek senátu JUDr. Evy Šiškovéj a JUDr. Dariny Vargovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX/XX, D., proti žalovanému: Poľno SME, s.r.o., Remeselnícka 2, Palárikovo, IČO: 34 144 714, zastúpenému právnym zástupcom: JUDr. Jozef Mészáros, advokát s.r.o., Jesenského 2, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 657 861, v konaní o zaplatenie finančnej úhrady za užívanie nehnuteľností, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/233/2015-571 zo dňa 11. novembra 2024, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku žalovaného na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nové Zámky uznesením č. k. 13C/233/2015-571 zo dňa 11. 11. 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) zastavil konanie a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni vo výške 100 %.

2. Po právnej stránke súd uznesenie odôvodnil citáciou ust. § 262 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“).

3. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplatenia finančnej úhrady za užívanie nehnuteľností, a to z titulu neuhradeného nájomného za užívanie nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území E. F., predtým B., vedených na liste vlastníctva číslo XXXX, parcely registra „E“, evidované na mape určeného operátu, parcela číslo XXXX/XX - orná pôda o výmere 48 921 m², parcela číslo XXXX/XX - orná pôda o výmere 1 674 m², parcela číslo XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 221 m², parcela číslo XXXX/X - orná pôda o výmere 47 580 m² a parcela číslo XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1 604 m².

4. Podaním zo dňa 07. 11. 2024 žalobkyňa vzala svoju žalobu v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu, v dôsledku čoho súd prvej inštancie konanie zastavil podľa § 145 ods. 1 CSP.

5. Súd o nároku žalovaného na náhradu trov konania voči žalobkyni rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, pričom zohľadnil kritérium uvedené v § 256 ods. 1 CSP. Konanie bolo začaté dňa 15. 12. 2011 (doručením žaloby pôvodne Okresnému súdu Nitra). Žalobkyňa vzala svoju žalobu späť podaním zo dňa 07. 11. 2024, teda po začatí konania bez uvedenia dôvodu, čím zavinila zastavenie konania. Zároveň súd

nevzhliadol existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by nemal byť žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi.

6. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania napadla žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním.

7. V odvolaní žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd nepriznal žalovanému žiadne trovy konania, a to vzhľadom na to, že spor sp. zn. 13C/233/2015 úzko súvisí so súdnym sporom sp. zn. 16C/77/2001, ktorý je vedený na Okresnom súde Nové Zámky. Žalobkyňa v ďalšom odkázala na obsah ďalších odvolaní (samotné odvolanie žalobkyne malo charakter hromadného odvolania, ktoré okrem odvolania smerujúceho voči vyššie označenému uzneseniu, obsahovalo odvolania aj proti iným rozhodnutiam) zo dňa 02. 12. 2024 vo veciach sp. zn. 10C/88/2002 a sp. zn. 6C/55/2010. Z odvolania podaného v konaní sp. zn. 10C/88/2002 okrem iného vyplýva, že žalobkyňa v ňom namieta nesprávnosť pri uvedení výšky sumy, ktorú od žalovaného žiada zaplatiť, porušovanie dobrých mravov (zo strany žalovaného), prieťahy v konaní, zmierovacie konanie so žalovaným a že sa vo veci sp. zn. 16C/77/2001 obrátila so sťažnosťou na Ministerstvo spravodlivosti SR v súvislosti s rozsudkom vydaným v tomto konaní. V prieťahoch v konaní a v porušovaní dobrých mravov zo strany žalovaného vzhľadla v konaní sp. zn. 10C/88/2002 dôvody hodné osobitného zreteľa. Nesprávnosť výšky žalovanej sumy, porušovanie dobrých mravov, zmierovacie konanie, či podanie sťažnosti na Ministerstve spravodlivosti SR uvádza žalovaná aj v odvolaní v konaní pod sp. zn. 6C/55/2010. S odkazom na zdôvodnenie vyššie uvedených odvolaní navrhla, aby žalovanému neboli priznané žiadne trovy konania.

8. K odvolaniu žalobkyne sa prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu vyjadril podaním zo dňa 19. 12. 2024 žalovaný, ktorý odvolanie považuje za nedôvodné, účelové a neobsahujúce náležitosti podľa ust. § 363 CSP, na základe čoho napadnuté uznesenie považuje v napadnutej časti za zákonné a spravodlivé. Z obsahu odvolania nie sú zrejmé skutočné, konkrétne určené a špecifikované dôvody, pre ktoré žalobkyňa dotknutý výrok uznesenia napáda, resp. prečo ho považuje za nezákonný a nesprávny. Žalovaný bol toho názoru, že žiadne zo skutočností uvádzaných žalobkyňou v odvolaní nemajú absolútne žiaden vecný, skutkový alebo právny súvis s napadnutým výrokom, resp. nepreukazujú a neodôvodňujú údajnú nesprávnosť alebo nezákonnosť tohto výroku. Žalovaný ďalej odkázal na ust. § 380 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný. Žalovaný odkázal na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej, ak žalobca zoberá návrh späť, zavinil tým zastavenie konania a je preto povinný uhradiť žalovanému trovy konania (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 MCdo/12/2008). V danom prípade neexistovali a ani neboli žalobkyňou tvrdené a preukázané žiadne osobitné a relevantné procesné dôvody (iné ako jej vlastné a slobodné rozhodnutie), ktoré ju viedli k späťvzatiu žaloby, resp. z ktorých by čo i len teoreticky vyplývalo akékoľvek zavinenie žalovaného na zastavení konania. Nie je zavinením žalovaného, že žalobkyňa právoplatne prehrala spor o vlastníctvo nehnuteľností (poľnohospodárskych pozemkov) sp. zn. 16C/77/2001, náhrada za užívanie ktorých bola predmetom tohto konania. Žalobkyňa v odvolaní ani len neuviedla žiadne konkrétne konanie, ktoré by čo i len teoreticky mohlo byť považované za v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný k dôvodom hodných osobitného zreteľa, odôvodňujúcich nepriznanie mu nároku na náhradu trov konania uviedol, že žalobkyňa nikdy pred vydaním napadnutého uznesenia neodkazovala na aplikáciu ust. § 257 CSP, rovnako tak ani vo svojom späťvzatiu a odvolaní takéto dôvody neuvádzala, na základe čoho ňou uvádzané skutočnosti nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, nakoľko nemajú súvis s vedením tohto sporu, jeho predmetom a dôvodnosťou podanej žaloby.

9. S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti žalovaný odvolaciemu súdu navrhol, aby v súlade s ust. § 386 písm. d) CSP odvolanie žalobkyne odmietol a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, alebo alternatívne, aby v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o nároku na náhradu trov konania potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Ďalšie vyjadrenia sporových strán podané neboli.

11. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom odvolania žalobkyne, odvolacími dôvodmi, ako i zisteným skutkovým stavom (ust. § 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP) prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto

rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 11. 11. 2024 podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne, pričom sa stotožnil i s jeho odôvodnením.

12. Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplynulo, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 14. 12. 2011 domáhala od žalovaného zaplatať finančnej úhrady za užívanie jej nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. E. F.. Žalobkyňa podaním zo dňa 07. 11. 2024 zobrala žalobu v celom rozsahu späť. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením, ktorým konanie zastavil a žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

13. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k priznaniu nároku na náhradu trov konania žalovanému. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza, že citované ustanovenie (§ 256 ods. 1 CSP) vychádza pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zo zásady procesného zavinenia. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca musel žalobu zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca zobral žalobu späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, v tom prípade znáša trovy konania žalobca. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale z procesného práva, a preto je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska aj otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nič nenasvedčuje tomu, že by k späťvzatiu žaloby žalobkyne došlo v dôsledku zavineného správania žalovaného. Odvolací súd je teda toho názoru, že žalobkyňa späťvzatím žaloby procesne zavinila zastavenie konania tak, ako to predpokladá vyššie citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, o ktoré súd prvej inštancie správne oprel svoje rozhodnutie týkajúce sa trov konania.

17. Vo vzťahu k prípadnej aplikácii ust. § 257 CSP odvolací súd uvádza, že zákon v tomto ustanovení upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Zákon explicitne nevypočítava, ktoré okolnosti sú relevantné do takej miery, že môžu predstavovať dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. Tento dôvod je teda daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa sa prihliada tiež na osobné, majetkové pomery, ako aj ďalšie pomery strán sporu, okolnosti podania návrhu na začatie konania a uplatňovania práva stranou, postoje strán v konaní, ako aj zohľadnenie dopadu rozhodnutia o trovách konania ako na povinného, tak aj na oprávnenú stranu z titulu práva na náhradu trov konania.

18. Odvolanie žalobkyne (s odkazom na odvolania vo veciach sp. zn. 10C/88/2002 a sp. zn. 6C/55/2010, bez bližšieho uvedenia, ktorými časťami týchto odvolaní sa má odvolací súd zaoberať) v prejednávanej veci smerovalo voči výroku uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Z námietok prezentovaných žalobkyňou v odvolaní nevyplýva, aké konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa žalobkyňa v konaní vzhladla, keďže ich bližšie nijako nešpecifikovala. Takýmto dôvodom nie je ani podanie sťažnosti na Ministerstvo spravodlivosti SR týkajúcej sa rozhodnutia vydaného v inom súdnom

konaní, či poukaz na údajné porušovanie dobrých mravov zo strany žalovaného, pričom žalobkyňa v odvolaní ani neuviedla také konanie žalovaného, ktoré by teoreticky mohlo byť považované za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Takýmto dôvodom pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému nie sú ani žalobkyňou tvrdené prietahy v konaní, navyše tieto sú konštatované iba samotnou žalobkyňou, pričom nie je možné ani dospieť k záveru, že by akékoľvek prietahy v konaní boli spôsobované konkrétnou aktivitou práve žalovaného. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že konanie bolo niekoľkokrát dôvodne prerušené (naposledy uznesením č. k. 13C/233/2015-494 zo dňa 14. 03. 2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 11Co/1/2023-530 zo dňa 28. 06. 2023) z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001, predmetom ktorého bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (nehnuteľnosti, za užívanie ktorých sa žalobkyňa domáhala zaplata neuhradeného nájomného v tomto konaní), kde žalobkyňa vystupovala na strane žalovanej. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 10. 04. 2024, č. k. 5Co/17/2023-2075 (zažurnalizovaný na č. l. 538-544 súdneho spisu) zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci vedenej pod sp. zn. 16C/77/2001 tak, že určil, že dotknuté nehnuteľnosti boli ku dňu smrti vo vlastníctve G. B., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX. Následne žalobkyňa vzala žalobu v celom rozsahu späť bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu. Žalobkyňa tak učinila po tom, ako bola právoplatne vyriešená otázka vlastníckeho práva dotknutých nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým sa domáhala voči žalovanému zaplata neuhradeného nájomného z titulu ich užívania. V danom prípade preto neexistovali a ani neboli žalobkyňou tvrdené a preukázané žiadne osobitné a relevantné procesné dôvody (iné ako jej vlastné rozhodnutie), ktoré ju viedli k späťvzatiu žaloby, resp. z ktorých by čo i len teoreticky vyplývalo akékoľvek zavinenie žalovaného na zastavení konania.

19. Prípadné rokovania strán sporu o potenciálnom mimosúdnom urovaní nie sú pre posúdenie správnosti napadnutého výroku relevantné, pretože v tomto prípade nemajú vplyv na správnosť postupu súdu prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 CSP. Prípadné mimosúdne rokovania nie sú takým dôvodom, ktorý by zakladal prípadnú nesprávnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Aj z podaného odvolania vyplýva, že žalovaný žiada, aby odvolací súd podané odvolanie žalobkyne odmietol, resp. potvrdil napadnutý výrok o trovách konania, teda naďalej trvá na tomto svojom nároku a zároveň požaduje aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Poukazujúc na vyššie uvedené, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalobkyne, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. Odvolací súd záverom uvádza, že žalobkyňa opakovane žiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k podaniu žalovaného, naposledy podaním doručeným Krajskému súdu v Nitre dňa 15. 05. 2025. Takúto opakovanú požiadavku na predlžovanie lehoty už považoval odvolací súd v danom prípade za neprimeranú. Podstatná je najmä tá skutočnosť, že od vydania napadnutého rozhodnutia (dňa 11. 11. 2024) uplynulo časové obdobie ôsmich mesiacov, a teda žalobkyňa mala dostatok času na prípadnú reakciu k vyjadreniu žalovaného k podanému odvolaniu, a to už aj pri akýchkoľvek ňou uvádzaných dôvodoch či komplikáciách (zdokladovaných len preukazom ZŤP, či potvrdením o invalidnom dôchodku), ktoré by prípadne na jej strane existovali.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 CSP, kedy z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).